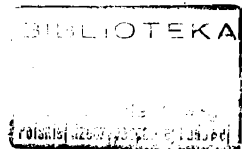

Warszawa, 25 listopada 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

A41d 3/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18844.

Kl. ~~3 b, 3/02~~

Karl Schiller
(Mödling, Austria).

3 b 3/04

Odzież nieprzemakalna.

Zgłoszono 26 marca 1932 r.
Udzielono 25 sierpnia 1933 r.

Płaszcz z materiału nieprzemakalnego, zwłaszcza z gumy, mają tę wadę, że nie przepuszczają powietrza. Z tego powodu na wewnętrznej powierzchni płaszcza powstają wilgotne osady, które sprawiają wrażenie, że płaszczyk przepuszcza wodę. Osady te działają ujemnie na odzież noszoną pod płaszczykiem.

Wadom tym starano się zapobiec, zaopatrując płaszczyk w otwory do przewietrzania z klapami zabezpieczającymi je od deszczu. Ponieważ klapy te, wykonane z materiału cienkiego, przylegają do płaszcza i zamykają zupełnie otwory, zwłaszcza podczas deszczu, przeto zaopatruje się je w fałdy i szwy stebnowane tak, aby klapy te nie przylegały ściśle do płaszcza.

Przy płaszczykach tego rodzaju koniecznym jest nie tylko umożliwienie odpływu wyziewów ciała ludzkiego, lecz także regulowanie dopływu powietrza szczególnie w tych miejscach, w których wytwarza się łatwo wilgoć, np. na plecach lub piersiach.

Niniejszy wynalazek dotyczy odzieży nieprzemakalnej, umożliwiającej dokładne regulowanie wymiany powietrza. W tym celu odzież zaopatrzona jest w odpowiednie przykryte otwory, przy czym klapy przykrywające umieszczone są na krawędzi otworów i stanowią część powierzchni odzieży. Otwory do przewietrzania utworzone są przez krawędzie otworów wyciętych w materiale, przedstawione jedna względem drugiej, oraz przez krawędzie

klap. Dzięki przestawieniu krawędzi otwory do przewietrzania mogą być całkowicie lub częściowo otwierane lub też zamykane. Jeżeli odzież zaopatrzona jest zamiast otworów w szczeliny, to krawędzie tych ostatnich są również przestawione. Kłapy otwarte posiadają kształt leja o półkolistym przekroju poprzecznym lub np. zygzakowatym. Wolna krawędź kłapy, wykonanej najkorzystniej wraz z odzieżą z jednego kawałka, jest usztywniona np. zapomocą sznurka i elastyczna, dzięki czemu kłapa jest utrzymywana w położeniu otwartym. Zapomocą odpowiedniego urządzenia można otwór kłapy zmniejszyć, lub też nadać mu inny kierunek, np. kierunek wiatru. Urządzenie to umożliwia również zupełne zamknięcie otworu, np. przy dużym mrozie lub silnym wietrze, przyczem jednak odzież może być przewietrzana.

Pewne części odzieży według wynalazku, na przykład plecy, mogą być zaopatrzone równomiernie w otwory do przewietrzania, które nie są widoczne i zapobiegają przepływaniu wody do wnętrza. Kłapy mogą posiadać kształt łusek tak, aby powierzchnie ich nie stykały się ze sobą, lecz były oddalone jedna od drugiej i tworzyły kanały. Umożliwia to odpowiednio estetyczne wykonanie odzieży.

Na rysunku uwidocznione są przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia otwór do przewietrzania w widoku z przodu, fig. 2 — w przekroju po linii A—A na fig. 1, fig. 3 — odmienne wykonanie, fig. 4 — kłapy w postaci łusek w widoku z przodu, fig. 5 — to samo w przekroju, fig. 6 — urządzenie do zamykania kłap, fig. 7 — odmienne wykonanie tego urządzenia, fig. 8 — płaszcz dla mężczyzn, wykonany według wynalazku, a fig. 9 — podobny płaszcz dla kobiet.

Ponad otworem *a* umieszczona jest kłapa *b*. Jeżeli otwór *a* posiada kształt trójkąta (fig. 1), to kłapa zeszyta jest z materiałem *e* odzieży na krawędziach *d*, *d'*, a przy

otworze podłużnym (fig. 3) — na krawędzi *d*. Krawędź *d''* tworzy wraz z krawędzią *d'''*, usztywnioną zapomocą zagięcia jej lub sznurka, otwór do przewietrzania. Poniżej krawędzi *d'''* zastosowano taśmę *g* z gumy (fig. 6) lub taśmę *i*, której długość może być zwiększana lub zmniejszana zapomocą klamry *h* (fig. 7) i która umożliwia zbliżenie do siebie krawędzi *d*, *d'* tak, iż krawędź *d''* otrzymuje kształt łuku, a kłapa—kształt połowy leja, przechodzącego w powierzchnię materiału *e*. Krawędź *d'''* kłapy tworzy z materiałem *e*, względnie z wolną krawędzią otworu *a* otwór do przewietrzania, którego wymiary, kształt i położenie może być regulowane taśmą *g*, *f*.

Kłapy mogą posiadać rozmaity kształt, tak że nie są bezpośrednio widoczne. Można je wykonać z większej liczby części lejowatych, umieszczonych ponad wspólnym otworem, którego wymiary są regulowane zapomocą jednego urządzenia lub też zapomocą szczeliny na jednej krawędzi, co im nadaje kształt kieszeni (fig. 3).

Przy kłapach w postaci łusek 1 (fig. 4 i 5) powstają przy otworach *m* kanały *n*, przyczem łuski mogą być przysunięte do odzieży zapomocą jednego wspólnego urządzenia tak, iż otwory *m* zostają zamknięte.

Odzież według wynalazku umożliwia nie tylko przewietrzanie ciała ludzkiego, lecz również regulowanie wymiarów otworów odpowietrzających tak, aby przez nie dopływała np. przy wielkim mrozie lub silnym wietrze jedynie niewielka ilość zimnego powietrza; również odpływ ciepłego powietrza może być regulowany.

Przy wykonaniu kłap w postaci leja oddalenie ich od odzieży jest stałe i może być regulowane, przyczem niepożądane zamykanie kłap, oraz otwieranie ich do takiego stopnia, żeby do wnętrza dopływała zaledwie wielka ilość powietrza, jest wykluczone.

Wymiary, kształt i umieszczenie kłap zależą od rodzaju odzieży. W płaszczu, przedstawionym na fig. 8, otwory *a* i kłapy

są wykonane tak, iż powietrze może przepływać podczas ruchu osoby noszącej płaszcz, a woda nie może dopływać do wnętrza. W płaszczach dla kobiet (fig. 9) stosuje się klapy w postaci łusek, które umożliwiają równomierne przewietrzanie górnej części ciała, przyczem klapy te zapobiegają dopływowi wody do wnętrza i nadają płaszczowi wygląd estetyczny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Odzież nieprzemakalna zaopatrzona w otwory z klapami, znamienna tem, że klapa (*b*) umieszczona jest na części krawędzi (*d*, *d'*) otworu (*a*), tak, iż otwór do przewietrzania utworzony jest przez wolne krawędzie (*d''*, *d'''*) otworu i klapy.

2. Odzież według zastrz. 1, znamienna tem, że otwór (*a*) posiada kształt szczeliny, przyczem krawędzie jej, przestawione

względem siebie, tworzą otwór do przewietrzania.

3. Odzież według zastrz. 1, znamienna tem, że pod klapą w materiale lub w samej klapie zastosowane jest urządzenie, służące do zmiany kształtu otworu lub do jego zamykania.

4. Odzież według zastrz. 1, znamienna tem, że klapy umieszczone są jedna obok drugiej lub jedna nad drugą na podobieństwo łusek.

5. Odzież według zastrz. 4, znamienna tem, że pewna liczba klap połączona jest ze sobą zapomocą wspólnego urządzenia do zmiany kształtu i do zamykania otworu do przewietrzania.

Karl Schiller.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 9

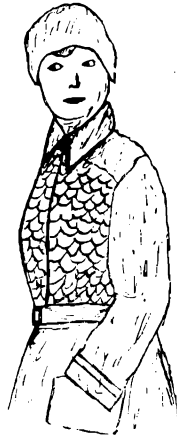

Fig. 8

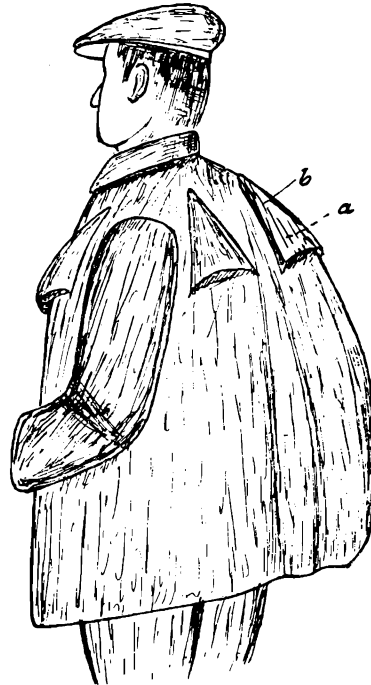

Fig. 4

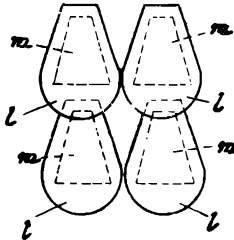

Fig. 5

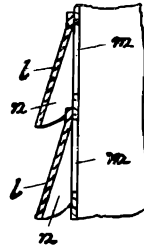

Fig. 3

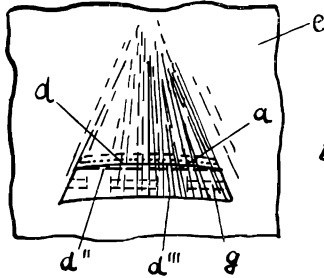

Fig. 2

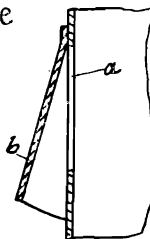

Fig. 1

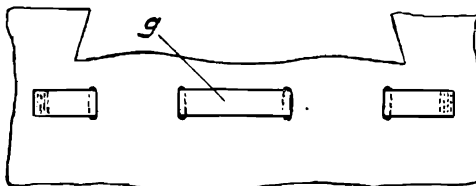
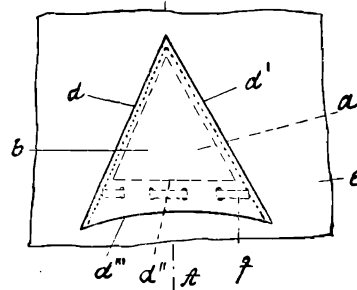

Fig. 6

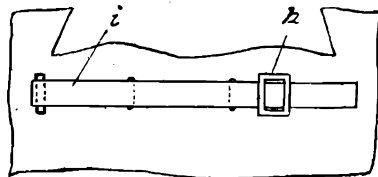

Fig. 7